

Vzpomínky na starou vlast'

(píše J. H. z Omahy.)

Pokračování.

Kdo mívá podniknout cestu přes tu velkou louž, ať se jen zaopatří hojně "tekutinami", zvláště pak importovanou "borovičkou", která v krku dobře účinkuje, tak že to při mořské nemoci jezdí jako po másle. Měl jsem těch kapek bezkou butelku. I světil jsem se s nimi našemu "stewardovi", ano, dal jsem mu i koštnout a tím jsem velice chybil, neboť on se pak chodil často na ně "dívat" (a já ovšem také). Když však butelce značně na váze ubýlo, seznal jsem teprve, že jeho časté návštěvy platí vlastně mé butelce. Chlapík ten byl též hudebníkem, troubil totiž na trombon, a o trombonistech je mi až příliš dobře známo, že trpí na zastaralou žízeň, která je drží neustále. Troubil pěkně na tabaci trombon, ale toho jsem se pfece jen ani ve snu nenadál, že dovede ještě lépe táhnout výboraou mou borovičku. Než odpustil jsem mu to, vždyť je to pfece jen muzikant.

Kdo hodlá jeti do staré vlasti na návštěvu, nejen aby se zaopatřil "tekutinami" — více ještě jest mu třeba průvodního listu. Dle nynějších amerických zákonů každý, kdo přibude k břehům americkým, jest považován za přistěhovalce, a nemůže-li se vykázati občanským listem, má nepřijemnosti, zvláště starší již osoby. Američtí přistěhovalečtí komisaři přijedou vstříc jodi na den před jejím přistáním a prozkoumají důkladně každého cestujícího.

Po přistání v New Yorku s radostnými city vystoupili jsme z lodě na řevninu americkou. Přijal jsem si adresu firmy Brodský & Sovák na čepici a také ihned jsem byl poznán. Přistoupil ke mně člen zmíněné firmy, kteréhož jsem považoval za p. Sováka (byl jsem tomuto zvláště vše odporučen) a on nechal mne také při té domněnce, neb nebylo času na vysvětlování. Začali nás seřadovat dle naznačené abecedy a pak rovněž tak dováželi naše zavazadla. Každý, jakmile přišla jeho zavazadla, musel je otevřít a jít si pro celníka, kteříž stáli v řadě, aby vše prohlédli, načož po vykonané prohlídce celník vstoupil zase do řady. Každý pak musel opět kuřty a bedny zavázat a tyto hned z celnice putovaly na dráhu — což vše se dalo s takovou rychlostí, jaká jest možná jen v Americe. Při návalu tak obrovském bylo vše hotovo za tři hodiny a za krátkou dobu tu nezbylo v celnici ani jediného předmětu.

Domnělý pan Sovák zaopatřil nám lístky a radil nám, abychom se ihned vypravili na cestu, že zavazadla naše k úplné spokojenosti našli za námi zašle. Návrh jeho přijali jsme s radostí, neb jsme si přáli ještě několik hodin využítkovati k zábavě s milými damami paní Fortelkovou a paní Vavrouškovou z Chicaga, které spěchaly již k milým svým rodinám. Do Chicaga jsme měli jízdu dosti příjemnou a rychlou. Po přjezdu do Chicaga, když jsme se loučili s milými našimi spolestovatelkami, požádal jsem pana Fortelku, který přišel naproti své paní, aby nás zavedl na dráhu, na kterou jsme museli přisednout. Ochotně žádosti mé vyhověl a když nás zavedl k vozu, do něhož nám bylo vstoupiti, zaznamenal si jeho číslo, snad proto, aby nás mohl hledat, kdybychom se s naší matkou cestou ztratili. Když jsem to spatřil, tělo to jako se mnou a v duchu jsem si pomyslal: "Nu, dej páni Bůh dobrou noc! Ten páni nepochybno tuž, že se tak snadno do Omahy nedostanem." A skutečně tomu bylo tak. Obejeli jsme několik východních států, ale jen velmi pomalu, báli se srad, aby

se nestala nějaká srážka. V každém nádraží zastavili a poskytlí pořádného oddechu cestujícím — zvláště těm, již měli falešné zuby, aby si je zase řádně zasadili pro další "přijemnou" jízdu — přibírali všude farmerské plodiny a výrobky, zvláště ve státu Iowa. Jelo se vždy asi hodinu a pak se opět couvalo, snad proto, aby ten, kdo si řádu neprohlédl tu boží přírodu, měl dosti času ještě jednou ji okouknout. Byl jsem tomu povděčen, že nás firma, jež nám prodala lístky na rychlovlak, vypravila opravdu po tak rychlém viaku, že jsme měli příležitost prohlédnout si polovici státu Iowa a mimo to že jsme se dobře "vyfršovali" z té mořské stravy. Stěsí naše bylo, že jsem v Chicagu koupil košík broskví a kotrě banánů, a čímž jsme se protloukli po té rychlé dráze. V nádražních restauracích nabízeli nám sice thé a všeliké "sandviče", ale to já tak rád, že jsem si pamlsků těch raději odřekl.

Děkoval jsem v duchu velice firmě za vzácnou její pozornost a nelitoval jsem pranic, že jsem jí zaplatil za lístky o několik dolarů více a že nejel jsem po rychlovlak z New Yorku přímo do Omahy, neboť to za to stálo. Možná, kdyby nebylo té naší "vážnosti", že by nás doposud vozili po Spoj. Státech jako ty naše kuřty, které jsme obdrželi teprve nyní po více než tříhodinném pobytu našem v této zemi. A jaké bylo překvapení moje, když jsem kuřty ty obdržel! Já jsem je nemohl za živý svět poznat, neboť měly na sobě zcela jiné "overcoaty". Tu mi napadlo, zdali mi je pfece jen neposlali přes Mandžursko s těmi všelikými Kamimury, kteříž se právě v době té vypravovali po uzavření smlouvy mírové na zpáteční cestu do své vlasti. A ještě více jsem ustrnul, když jsem bedny otevřel. Vše bylo smícháno a rozbito, moje boty s holčákami dostaly se mezi kloubčky mé matky a tyto "šixovaly" dle té nejnovější módy pařížské. Při spatření toho chaosu bylo mi, jako by mi někdo vrazil nůž na sedm palců do srdce — nesoudil jsem jinak, než že boty moje musí býti náměsíčné.

Teprve po přjezdu mém do Omahy bylo mi v dopisu firmou vysvětleno, že to nebyl p. Sovák, jenž se mne v New Yorku tak všele ujál, nýbrž že to byl pan Brázda, který jej zastupoval. Ostatně přejít všichni na jedno jméno. Kdo by tedy chtěl nějakou soukromou záležitost s některým členem firmy té vyříditi, bude si muset dát předložit jeho křtící list. Každým tudíž každému, kdo by si chtěl prohlédnout důkladně a pohodlně Spojené Státy, aby se jen obrátil na pana Brázdu, kteréhož všele odporučuji.

ZDARMA

můžete získati bednu Medového neb Karlovarského Hořkého Vína, nejlepšího léku pro žaludeční choroby, kterémuž žádné jiné obyčejné hořké víno se do účinnosti nevyrovná, když dopláte si pro podmínky, dle kterých se rozeseš. Nabídka tato činěna je jen proto, by tato výtečná a léčivá vína ve známosti vešla a v každé domácnosti se upotřebovala. Píšte a bude vám přátelsky odpověděno, na A. V. KOUBA, vyrábětel medových vín, v Boulder, Colo. Na prodej v lékárnách a jiných obchodech.

ABSTRAKTY

— VYHOTOVUJE —

S. M. Sadler

17th and Farnam, Patterson Bldg.

Zeptejte se na u tohoto listu. Tel. 1398

Padoucnice (Fits -- Epilepsy) vyléčena.

"Monu přisáhnout před každým soudcem dokázati, že Dr. Grant mne úplně vyléčil z padoucnice. — Steve Rzeszotarski, 1832 N. Kimbal Ave., Chicago, Ill." Jedna láhev na zkoušku zdarma. Udejte věk, pošlete štampilík a píste česky. 37m3

Dr. F. E. GRANT,
Z. Ridge Bldg. Kansas City, Mo.

OMAHA Loan & Building Association

v Bee Building.
21 rok stará a nejstarší ve městě

půjčky na měsíční splátky a při pisuje k dobru dividendy páletní při 6 procentech ročně na uspořené obnosy.

Geo. M. Nattinger, tajemník.
South-omahská úřadovna v číslu 395 sev. 24. ul.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu
Woodmen of the World
(Dřevařů Světa)
ČESKÉ TÁBORY V OMAZE
A SOUTH OMAZE.
Dobrá to věc!

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblíbí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvéové pivo. Jest lehké, perlicí se a řízné a jako jest zdravé, jest chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody — není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb paintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo
SOUTH OMAHA, NEB.

Nejoblíbenější středisko Čechů z Omahy i venkova jest
Elegantně zařízený HOSTINEC
.....kterýž vlastní.....
JOS. NOVÁK, č. 424 již. 15. a Howard ul.
Výtečný Krughv "Cabinet" stále na depu, jakož i nejlepší piva lahvo-
vá. Na skládě má pouze ta nejlepší vína, jemné likéry a výborné doutní-
ky. Chutný zákusok vždy po ruce.
O hojnou píseň krajanů žádá **JOS. NOVÁK.**

Lee-Glass-Andreesen Hardware Comp.
—prodává, ve velkem—
Tlačené, vyrážené v lakované plechové náčiní. — Činovaný plech
železný plech a kovové zboží. — Otáčivé drát, hřebíky, nožníky
zboží, bicykly, stříelné zbraně, nábeže sportovního zboží.....
9th & Harney Omaha Neb.

PODIVUHODNÁ SÍLA LÉKŮ.
Dr. E. C. COLLINS Medical Institute
útočištěm trpících.

Mnohé nemoci, pokládané dosud za nevyléčitelné, přemáhány jsou náležitými léky.

Nechť žádný nemocný nezoufá, neboť může býti uzdraven.

Proti smrti není léku, praví české přísloví. A věru je v něm mnoho pravdy. Kdo již prožil svůj věk, musí zemřít, přiroda žádá neúprosně svoje právo. Vidíme však, že i mladí lidé mrou. A proč? Protože se sami oddávají smrti. Kdyby lidé neodkládali ze dne na den s léčením své choroby a tím neproměškali čas, kdy jejich tělo vládne ještě dostatečnou životní silou, dalo by se každému pomoci, a jeho zdraví a život byl by zachráněn.

V dnešní pokročilé době jsou lékaři-profesoři, kterým se podařilo po dlouholetém bádání a zkoušení vynalézt a sestaviti náležitě léky proti každé chorobě. To nejlépe dokazuje zpráva léčebného ústavu **Dr. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE**, z které vysvítá, že tisíce pacientů bylo uzdraveno tohoto roku, mezi nimi mnozí, které obyčejní lékaři prohlásili za nevyléčitelné.

Tajemství a podivuhodnost velkého zdraví, s jakým léčení jsou lidé v **Dr. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE**, spočívá v tom, že tento ústav má svou vlastní obrovskou lékárnu, ve které jsou nashromážděny léky ze všech dílů světa, že v tomto ústavě předpisovány jsou nemocným také léky, které jsou nejen jistým prostředkem proti dotyčným chorobám, které se shodují i s tělesnou soustavou nemocného.

Kdo se obrátí na tento ústav, může býti jist, že je v rukou vynikajícího učence, a že léky, jemu dodané, jsou nejen pravé, ale i čerstvé a že mají veškerou léčivou sílu.

Zda bydlíte sebe dále od New Yorku, nic nevadí. Napíšte jen dopis po česku, vyřete v něm náležitě svoji nemoc, co vás bolí, kde vás bolí, jak vás to bolí, a jak se cítíte, a pošlete dopis na adresu, níže uvedenou. Odpověď dostanete zdarma v české řeči.

Milý a ctěný pane professore! S radostí Vám oznamuji, že po využití Vašich léků jsem už bohudík zdravá a dob. se cítím. Dokud jsem Vašich léků neužívala, nemohla jsem sejíti ani se schodit. Nemohla jsem ani jísti, ani pracovat. Když jsem něco snědla, ihned jsem vše zvrátila. Nyní i manžel můj má ze mne radost, neboť když přijde z práce domů, najde mne veselou a svěží. Odporučuji Vás jako dobrého lékaře všem krajanům a krajanám po celých Spojených Státech a splnomocňuji Vás, byste tento list i s mou podobnou uvěřili ve všech novinách.
Zůstávám Vaše oddaná **Mary Mlinářová,**
544 - 3rd Ave., Homestead, Pa.

Vysoce učný p. professore! Slavný léčebný ústav! Já jsem se ze své choroby tak vyléčil, jako když se člověk umyje ze spiny, a sice jen užíváním Vašich léků. Proto nemohu se zdržeti, a bych Vám na tomto místě nevyslovil své nejsrdnější díky za pomoc, kterou jste mi poskytl v mé dlouhotrvající a nadmíru bolestné nemoci. Byl jsem drahnou dohou chorý a neschopný choditi do práce. Chodil jsem po doktoroch, vyhazoval peníze, ale nepomohli mi. Kozečně jsem se obrátil na Vás pane professore, a Vy jste mne skutečně vyléčil. Za to Vám ještě jednou srdečně díky vadává **JAN ŠVABÍK,**
8558 Buffalo Ave., South Chicago, Ill.

Objednejte tuto knihu, sepsanou prof. **COLLINSEM**
„Vůdce ku zdraví“.
S celou důvěrou obraťte se na **Dr. E. C. COLLINS Medical Institute** a buďte jisti, že strach a bolest odejde a síla budou vám vráceny.

Dr. E. C. COLLINS Medical Institute,
140 West 34th Street, New York, N. Y.